

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]a est p[er]fectio malignitatis reiectiu

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄to Paulo

Vno mō itelligi aliquid corporeū, et sic tertium celū dū celū empyreuz qd dū tertium respe/ cū celi aerei et celi siderei: vel poti⁹ celū siderei et celi aquei sive crystallini: et dū raptus vñch ad tertium celum: nō qd raptus sit adyidēnū similitudinē aliquius rei corporee sed ap̄ter hoc q ille est locus et templatiois beatorū. Iō cum dixit se raptū vñch ad tertium celum sūg: et deus ostendit ei vitam in q videndum est in eternū. Alio mō, per tertium celum pōt intelligi aliquid vñstio lugubri manaq pōt dici tertium celum tripli rōne. Primo mō fm ordinem potentiarū cognoscituraz, pmū celum dicat vñstio corporalis q lēnū facta sūc vñstio est man⁹ scribentis in pariete. Dñi. v. Scđm aut̄ celū sit vñstio imaginaria, puta qua vñdit esatas Esa. vi. Et iohannes in Apoc. Tertium ho celum dicat intellectualis vñstio. vt Aug. exponit. xii. sup Gen. ad l̄am. Secundo mō pōt dici tertium celū fm ordinē cognosci bilium. vt primū celum dicat cognitionis corporis: scđm cognitionis spirituum; tertiu cognitionis ipsius dei. Tertio mō pōt dici tertium celum et templatio dei fm gradus cognitionis qd deus videt, quoz primus pertinet ad angelos infime hierarchie: scđs ad archangelos mediet: tertius ad angelos supreme, vt glosa dicit. iij. Lox. xii. Et quia vñstio dei nō pōt esse sine dilectione, id non solū dixit se raptum ad tertium celū rōne cognitionis sed etiam in paradisum rōne dilectionis et delectationis concomitant̄. Hec Tho.

Tertium est dubium separatiōnis. Utrum vñstia pauli in illo raptu fuerte a corpe separata: Rūder Tho. vbi S. arti. v. qd in illo raptu non fuit necessarium q ania sit separata a corpore vt nō vñstet ei vt forma: sicut in necessarium intellectus eius abstrahi a phantasmatib⁹ et sensibili perceptione. Et si arguatur qm dixit ip̄e paulus. q. Lox. v. Quādiū sumus in corpore peregrinamur a dño. Per fidē enim ambulam⁹ non q specie. Et paulus in illo statu non peregrinabat a dño qd videbat deum q specie: qd non erat in corpe. Dicendū qd paulus in raptu illo peregrinabat a dño quādiū ad statum qd adhuc erat in statu viatoris: non aut̄ qd ad actum qd videbat deum q speciem. Hec Tho. Sicut tū

dixit ip̄e paulus. q. Lox. xii. Nesciebat he an fuerit raptus in corpe vel extra corpus. Qd dicit Tho. vbi S. arti. qd oportet sci telliger ev̄t. s. apls sciuerit qd fuerit raptus fm animā: z non fm corpuſ. Nesciunt qd ter ania se h̄eret ad corpus. vñtrum, s. fuit separata a corpore: z sic sine corpe elevata vel ipa in corpe exīs talem habuerit vñlōne. In illo aut̄ raptu dū didicisse a deo em̄ gelium in illo triduo qd fuit qd exercebat m̄ blyvidens. Unū p̄t excellenter fuit a deo illuminatus. Unū Gal. j. dicebat. Hoc vñbis facio fr̄s euangelium qd euangelizari est a me qd non est fm hominē neḡ em̄ homine accept̄ illud: neq; didici/ sed greuelatione ieu ch̄i zc

Tertia est excellentia p̄fualis p̄fectiois. Fuit em̄ vir in omni stute p̄fectissimus. qd vñ eidem⁹ contemplari possum⁹. Consideranda est in eo mplex p̄fectio p̄fusa et excellentissima.

Pūia est p̄fectio malignitatis rejectio.

Scđa est p̄fectio bonitatis oparua.

Certia est p̄fectio charitatis expressio.

Mrima igit̄ p̄ffectio malignitatis reprehensa. Perfectissime em̄ mādū et ea qd in mundo sunt abnegant ppter ch̄im qd p̄fecto mundū allicit ad malignitatem: qm sic dū. j. Io. vi. Und⁹ totus maligno positus ē. Sunt aut̄ tria in mundo qd maxie ad malū allicit̄. Punitio delicti et honores seu p̄eminentes: qd oia penit̄. Ztemp̄s paulus ppter ch̄im ne ad alia qd p̄fim alliceret. Primo itaq; ztemp̄s p̄fis divitiaz cupiditatē p̄ voluntaria patet. Unū dicebat Pbil. iij. Que mōb̄ fuerunt lucra hec arbitrat⁹ sum ppter ch̄im sui detrimentū vñz extimo oia detrimentū esse ppter eminentes sc̄iam ieu ch̄i dñi vñi ppter que omnia detrimentū feci arribitro. vt iter cora vt ch̄im lucrasatā. Hec ibi. Scđo ztemp̄s delitiaz voluprate p̄ temperantis honestatē: quam excellentissime custodivit tripli. Primo p̄ corporis refectionis modicatae. Unū. q. Lox. xii. dīc qd sepe fuit in famine: siti in ieiunis multis. Scđo p̄ carnalis macerationis audieritatem. Unū ibidem dicit: qd sepe fuit labore et erumna: in vigiliis multis in frigore et nuditate. Et. j. Lox. xii. dicit. Lat. qd

corpus meū t̄ in serui. rediggo. Tercio ppter singularis incorruptionis ploritatem. Fuit enim ipso sicut ipse innotus de singulis loquens. *Loz. viii.* Tolo oēs homines esse sic meipm. In cuius signū qm̄ decapitatus est lac cum sanguine de corpore eius effluxit. sic t̄ de beata cararia legit.

Tertio fugit honor ambitositate p̄ humilitatis profunditatem. Humilitate ac ostendit p̄cipue tripli. Primo quantum ad siam. *Loz. ii.* Non iudicau me alii quid scire inter vos nisi iustum chm̄ t̄ hic crucifixum. Et ego in infirmitate t̄ timore t̄ tremore multo fui apud vos t̄ sermo meus t̄ pdicatio mea non in p̄suasionibus humane sapie verbi. h̄ in ostensione spiritus t̄ veritatis. Secundo q̄ ad dignitatē apostolicam. *Loz. xv.* Ego sum minimus apostolus q̄ non sum dignus vocari apls qm̄ p̄secutus sum eccliam dei. Vide profunditatem humilitatis sue. cū em̄ sit p̄ncipaliss et excellentior inter ap̄los t̄ secundū post christum. legis euangelice lator; se minimum uoyat ap̄loꝝ; t̄ nec dignum vocari aplm.

Tertio quantū ad vitā quā humile habuit non se p̄fectum reputans; sed p̄tōrū maximū. *Lm. i.* Ch̄ius iesus venit in hunc mundū p̄tōres saluos facere quoꝝ p̄mis ego sum. Hoc ippe dicebat p̄ forte affectum t̄ gustu suop̄ defectum. Sicut ei patiens dolorem existimat se p̄re alijs pati; non q̄ per rationē videat dolorem suuꝝ esse grauorem; sed quia intimus t̄ fortis dolorum suum sentit q̄s alioꝝ. Sic est in p̄posito. In hoc potes euidenter ppndere humilitate beatissimi pauli q̄ ita p̄cim suum ponderat cum tu non ex malitia sed ex ignorantia peccauerit. Ip̄c em̄ dixit. *Lm. i.* Discedit dei confuc̄sum q̄ igno rans feci in incredulitate mea.

Scđa est perfectio bonita
tis op̄atua. Fuit aut̄ in eo triplex excellētia prouose operationis. Prima est excellētia affectuissime p̄templatiōis quā ostēdit se h̄ie cum dixit *Phl. iii.* Dea conuersatio in celis est. Conuersatio ippe nomiñat tota hoīs vitam. Unū nota q̄ aliq̄ dīcunt esse in celo in triplici differentia. Qui dā sunt in celo t̄m̄ corde ut p̄gri t̄ desig-

nō dīcūt q̄ bona p̄posita q̄ habent ope nō sm̄ plenit̄; quidā t̄m̄ ope ut pdicatores verbositī; quidā t̄m̄ ope exteriori ut hypocrite t̄ vagi ngl̄osi. Sed paulus his omnib⁹ sit in celo conuersabat. Habuit em̄ sancta desideria. *Phl. i.* Lupio dissoluī t̄ esse cum libri sto. Habuit etiā sincerissima p̄ba. *q. Lox. ii.* Sinceritate sic er̄ dō corā deo in christo loquimur. Habuit etiam solicita ope. *q. L. Theb. ii.* In labore t̄ fatigacione nocte et die laborantes. Secunda est excellentia fructuose instructionis. Plus enim docuit et instruxit eccliam atq̄ excellentius q̄ ceteri apostoli tam verbis pdicatiōis q̄ ep̄istolārum scriptis. Ideo p̄ excellētiam vocationis apostolus pdicitor veritatis doct̄or ecclie; et post christum legis euangelice lator. Nullus ē p̄fector cui tantū obligemur post christum pro doctrina legis euangelice sc̄it ipi paulo. Sane non minus et tenemur pro lege euangelica q̄ te nebank iudei moysi p̄ lege moaica. Hoc yses itaq̄ mediator veteris testamenti. Sz paulus post christum mediator noui qd̄ multo p̄cellentius est. Unū et beatus *S. ḡustinus* in libro de vidēdo deum dicit. Hoc duos diuinam essentiā vidisse ypoꝝ t̄duos p̄ncipales diuine legi doctores qui ratione h̄m̄i visionis efficacius idūt cere possent homines ad obseruantia diuinorum mandatorū. Apparet itaq̄ excellētia instructionis t̄ pdications beati pauli quia licet sit ultimus apostolorum in vocatione; primus tamen t̄ p̄cipiuꝝ est doctrina et pdicatione. Unde ipse dixit. *L. Corinth. xv.* Abundantius omnibus laborau. Sed dices forte. Non hoc debet dīcere paulus q̄ in hoc videtur p̄ficer̄ verba faciliat. Dicendum q̄ homo potest dicere verba pertinentia ad laudem suam licite et virtuose triplici ratione.

Primo propter fame conservationem. Sic fecit samuel. *J. Regum. xij.* Conuersatus sum coram yobis ab adolescentia mea usq̄ ad hanc diem t̄. Loquimini de me coram domino t̄. Si bone ciuitatē tulerim aut astinū; si quēq̄ calumniat̄ suū; si oppres̄ si aliquem; si de manu t̄. Vide ibi. Hugo de sancto Glicto. Non sufficit nobis sancta vita nisi assū bona fama. *Augusti.*